

सर्वोच्च अदालत, संवैधानिक इजलास
सम्माननीय प्रधान न्यायाधीश श्री गोपाल पराजुली
माननीय न्यायाधीश श्री दीपकराज जोशी
माननीय न्यायाधीश श्री ओमप्रकाश मिश्र
माननीय न्यायाधीश श्री चोलेन्द्र शम्शेर ज.ब.रा.
माननीय न्यायाधीश श्री दीपककुमार कार्की

आदेश

०७०-WS-००२९

विषय: उत्प्रेषण, परमादेश समेत।

सुनसरी जिल्ला, इनरुवा न.पा., वडा नं. ५ जनजागृती टोल बस्ने इन्द्रप्रसाद
कोइरालाको छोरा वर्ष २७ को अधिवक्ता शिव प्रसाद कोइराला.....१
तेह्रथुम जिल्ला, तम्फुला गा.वि.स., वडा नं. ७ बस्ने पोषण अधिकारीको छोरा
वर्ष २५ को अधिवक्ता सञ्जय अधिकारी.....१

निवेदक

विरुद्ध

त्रिभुवन विश्वविद्यालय, केन्द्रिय कार्यालय, कीर्तिपुर.....१
त्रिभुवन विश्वविद्यालय, विश्वविद्यालय सभा, कीर्तिपुर.....१
त्रिभुवन विश्वविद्यालय, परीक्षा नियन्त्रण कार्यालय, बल्खु.....१

विपक्षी

नेपालको अन्तरिम संविधान, २०६३ को धारा १०७(१) बमोजिम यस अदालतको
असाधारण अधिकारक्षेत्र अन्तर्गत दायर भई नेपालको संविधानको धारा १३३(१) बमोजिम

यस इजलास समक्ष पेश हुन आएको प्रस्तुत रिट निवेदनको संक्षिप्त तथ्य र आदेश यसप्रकार छः

तथ्य खण्ड

१. हामी निवेदकहरु त्रिभुवन विश्वविद्यालय (त्रि.वि.) को कानून संकायतर्फ स्नातक तह (LL.B) मा वि.सं. २०६७ सालमा भर्ना भई वि.सं. २०६७ सालमा प्रथम वर्ष, वि.सं. २०६८ सालमा दोस्रो वर्ष र वि.सं. २०६९ सालमा तृतीय वर्षको परीक्षा दिई पास भई हाल नेपाल कानून व्यवसायी परिषदले लिएको अधिवक्ता तहको उन्नाइसौं परीक्षा दिई पास भई अधिवक्ताको प्रमाणपत्र प्राप्त गरेका छौं। हाम्रो LL.B को मार्कसिट तथा ट्रान्सक्रिप्टमा समेत जुन सालमा परीक्षा दिएको हो सोही सालमा उत्तीर्ण भएको जनाइएको छ। त्यस्तै, हामी निवेदकमध्ये म निवेदक शिवप्रसाद कोइरालाले पाटन संयुक्त क्याम्पसमा वि.सं. २०६८ सालमा अर्थशास्त्र विषयमा स्नातकोत्तर तह (M.A.) मा भर्ना भई प्रथम वर्षको परीक्षा र म निवेदक सज्जय अधिकारीले वि.सं. २०६८ सालमै रत्नराज्य लक्ष्मी क्याम्पसमा समाजशास्त्र र मानवशास्त्र संकायमा M.A. मा भर्ना भई प्रथम वर्षको परीक्षा वि.सं. २०६९ सालमा दिएका थियौं तर परीक्षाफल प्रकाशित हुँदा वि.सं. २०६८ सालमा पास भएको मार्कसिट पायौं। हामीले M.A. दोस्रो वर्षको परीक्षा दिनु नै छ जुन सम्भवतः वि.सं. २०७० सालमा हुनेछ। जसअनुसार M.A. वि.सं. २०६९ सालमा उत्तीर्ण गरेको ट्रान्सक्रिप्ट प्राप्त गरेका छौं भने M.A. पनि वि.सं. २०६९ सालमा नै उत्तीर्ण गरेको ट्रान्सक्रिप्ट आउनुपर्ने हो।
२. त्रिभुवन विश्वविद्यालय संगठन तथा शैक्षिक प्रशासन सम्बन्धी नियम, २०५० को नियम २२५ ले कुनै विद्यार्थीले एकै वर्षमा एक भन्दा बढी तह पार गर्ने गरी परीक्षा दिन र परीक्षाफल पाउन रोक लगाएको छ। विपक्षीलाई नियम बनाउने अधिकार दिने त्रिभुवन विश्वविद्यालय ऐन, २०४९ को दफा ५(ख) ले तोकिएको शिक्षा हासिल गर्ने विद्यार्थीलाई तोकिए बमोजिम प्रमाणपत्र दिने कर्तव्य विपक्षीको भनी तोकिएको छ। सोही ऐनको प्रस्तावनाले नेपालको सर्वाङ्गीण विकासको लागि आवश्यक दक्ष जनशक्ति तयार गरी उच्च स्तरको शिक्षा प्रदान गर्न सो ऐन निर्माण भएको भएता पनि कुनै विद्यार्थीले एक सालमा एक भन्दा बढी तह पार गर्ने गरी परीक्षा दिन नपाउने किटानी व्यवस्था गरेको छैन। एक वर्षमा एउटै मात्र तह पार हुनुपर्ने नियमले नागरिकको क्षमता दमन गरी राज्यको सर्वाङ्गीण विकासको लागि

आवश्यक दक्ष जनशक्ति उत्पादनमा चुनौती दिएको छ। कुनै दुई नागरिकले एकै पटक M.A. र LL.B. मा एकैसाथ भर्ना भई सोमध्ये एकजना दुवै तहमा रेगुलर पास भयो भने निजको दुवै सर्टिफिकेटले मान्यता पाउँछ भने अर्को नागरिक बिरामी भई M.A. दोस्रो वर्षको परीक्षामा सामेल हुन पाएन र निजले अर्को साल परीक्षा दिई पास भयो भने निजको M.A. को पूरै सर्टिफिकेट रद्द हुने विडम्बनापूर्ण व्यवस्था उपयुक्त नियमले गरेको छ, जुन संविधानको धारा १३ को समानताको हकसँग बाझिन्छ। उपर्युक्त आधार कारणबाट, त्रि.वि. संगठन तथा शैक्षिक प्रशासन सम्बन्धी नियम, २०५० को नियम २२५ संविधानको धारा १३ सँग बाझिई धारा १८ द्वारा प्रदत्त रोजगारीको हकमा अनुचित बन्देज लगाएको हुँदा सो नियम लागू भएकै मितिबाट अमान्य र बदर घोषित गरी प्रतिषेध लगायत जो चाहिने आज्ञा आदेश जारी गरी पाउँ। साथै, रिट निवेदनको अन्तिम टुङ्गो नलागेसम्म M.A. दोस्रो वर्षको परीक्षा सम्बन्धी कुनै पनि कार्य अगाडि नबढाउनु भनी विपक्षीको नाममा अन्तरिम आदेश समेत जारी गरी पाउँ भन्नेसमेत बेहोराको रिट निवेदन।

३. यसमा के कसो भएको हो? निवेदकको माग बमोजिमको आदेश किन जारी हुनु नपर्ने हो? आदेश जारी हुनु नपर्ने भए आधार र कारण खुलाई आदेश प्राप्त भएका मितिले बाटाका म्याद बाहेक १५ दिनभित्र आफैं वा आफ्नो कानूनबमोजिमको प्रतिनिधि मार्फत लिखित जवाफ पठाउनु भनी विपक्षीहरूको नाममा यो आदेश र रिट निवेदनको एक प्रति नक्कल साथै राखी सूचना जारी गरी लिखित जवाफ परेपछि वा अवधि नाघेपछि नियमानुसार पेश गर्नु भन्नेयस अदालतको आदेश।
४. त्रिभुवन विश्वविद्यालय देशलाई आवश्यक पर्ने प्राविधिक तथा अप्राविधिक जनशक्ति उत्पादन गर्ने संस्था रहेको र यस संस्थालाई आवश्यक पर्ने नियमहरू बनाउन सक्ने गरी त्रि.वि. ऐन, २०४९ को दफा ५(ज), दफा १०(च) र दफा ३४ ले अधिकार प्रदान गरेको हुँदा उक्त ऐनले दिएको अधिकार प्रयोग गरी त्रि.वि. सभाले विभिन्न नियमहरू बनाएको छ; जसमध्ये त्रि.वि. संगठन तथा शैक्षिक प्रशासन सम्बन्धी नियम, २०५० एक हो। त्रिभुवन विश्वविद्यालयका विभिन्न अध्ययन संस्थान तथा संकाय अन्तरगतका क्याम्पसहरूमा अध्ययनरत विद्यार्थीहरूको परीक्षा लिने, मूल्यांकन गराउने नतिजा प्रकाशन गर्ने र नियमको प्रक्रिया पूरा गरी प्रमाणपत्र जारी गर्ने काम त्रिभुवन विश्वविद्यालय परीक्षा नियन्त्रण कार्यालयले गर्दछ। त्रिभुवन विश्वविद्यालयमा अध्ययन गर्ने विद्यार्थीहरूले आफूले चाहेको र रोजेको विषय अध्ययन गर्दा त्यस्तो

विषयको अध्ययनको लागि कक्षामा नियमित रूपमा सहभागी हुन र अध्ययन गर्ने सम्बन्धित विषयमा विशिष्टिकरण प्राप्त गर्न सक्नु; शिक्षकको सामिप्यमा रहेर गर्ने अध्ययनले विद्यार्थीमा गुणस्तर कायम हुन सकोस्, समयमै Academic Course पूरा गरुन्, एउटा विषय अध्ययन गर्ने उद्देश्यले कक्षामा प्रवेश गरिसकेपछि त्यही वर्षमा अर्को विषय अध्ययनको लागि सहभागी हुँदा विद्यार्थीले दिने परीक्षा जुध्न जाने, हाजिरीको समस्या आउने आदि कुराको विश्लेषण र विवेचना गर्दै विद्यार्थीले पढ्न पाउने हकमा कुनै पनि किसिमले अवरोध सिर्जना नहोस् भन्ने उद्देश्यले त्रिभुवन विश्वविद्यालय ऐनले दिएको अधिकार प्रयोग गरी त्रि.वि. सभाले २०५० सालमा त्रिभुवन विश्वविद्यालय संगठन तथा शैक्षिक प्रशासन सम्बन्धी नियम, २०५० को परिच्छेद ६० मा “परीक्षाको किसिम र तत्सम्बन्धी अन्य व्यवस्था” भन्ने शिर्षक राखी सो अन्तर्गत नियम २२५ मा कुनै विद्यार्थीले एकै वर्षमा तह पार गर्ने गरी दुई वटा वार्षिक परीक्षा दिन पाउने छैन। यसरी दुई वटा परीक्षा दिएको प्रमाणित भएमा पछिल्लो परीक्षाको परीक्षाफल रद्द गरिनेछ भन्ने व्यवस्था राखिएको हो। संविधानको धारा १८ ले प्रदान गरेको रोजगारी तथा सामाजिक सुरक्षा सम्बन्धी हकमा नियमको उक्त व्यवस्थाले कसरी अनुचित बन्देज लगायो? त्यसलाई पुष्ट्याई गर्ने कुनै आधार कारण रिट निवेदनमा उल्लेख गरेको पाइँदैन भने संविधानको धारा उल्लेख गरेर नियमको व्यवस्था संविधानसँग बाझियो भन्नुको समेत अर्थ छैन। २०५० सालमा निर्मित उक्त नियमको व्यवस्था अनुसार त्रि.वि. मा अध्ययनरत विद्यार्थीहरूले अध्ययन गरी शैक्षिक प्रमाणपत्र प्राप्त गरिरहेका छन् भने एउटा System बाट संस्थालाई सञ्चालन गर्ने गरी बनाएको नियमले कसैलाई भेदभाव र असमान व्यवहार पनि नगरेको र कसैलाई रोजगारी तथा सामाजिक सुरक्षा प्राप्त गर्ने हकबाट वञ्चित समेत नगरेको हुँदा प्रस्तुत रिट निवेदन खारेज गरी पाउँ भन्नेसमेत बेहोराको एकै मिलानको विपक्षीहरूको लिखित जवाफ।

ठहर खण्ड

५. साप्ताहिक तथा दैनिक पेसी सूचीमा चढी निर्णयार्थ यस संवैधानिक इजलाससमक्ष पेश हुन आएको प्रस्तुत रिट निवेदनमा निवेदकहरूका तर्फबाट निवेदक अधिवक्ता श्री शिवप्रसाद कोइराला, विपक्षी त्रिभुवन विश्वविद्यालय समेतका तर्फबाट विद्वान अधिवक्ता श्री नारायणप्रसाद खनाल र इजलासको अनुमति लिई अदालतको सहयोगका लागि बहसनोट पेश गर्नुहुने विद्वान अधिवक्ता श्री शिवकुमार यादवले

गर्नुभएको बहस सुनी प्राप्त लिखित बहसनोट समेत अध्ययन गर्दा प्रस्तुत रिट निवेदनमा देहायका प्रश्नहरूको पहिचान गरी निर्णय दिनुपर्ने देखियो:

- (क) त्रिभुवन विश्वविद्यालय सङ्गठन तथा शैक्षिक प्रशासन सम्बन्धी नियम, २०५० को नियम २२५ ले व्यवस्था गरेको "कुनै विद्यार्थीले एकै वर्षमा तह पार गर्ने गरी दुईवटा वार्षिक परीक्षा दिन पाउने छैन। यसरी दुईवटा परीक्षा दिएको प्रमाणित भएमा पछिल्लो परीक्षाको परीक्षाफल रद्द गरिनेछ" भन्ने प्रावधान नेपालको अन्तरिम संविधान, २०६३ को धारा १३ र धारा १८ सँग बाझिएको हो, होइन?
- (ख) निवेदक मागदावी बमोजिम त्रिभुवन विश्वविद्यालय सङ्गठन तथा शैक्षिक प्रशासन सम्बन्धी नियम, २०५० को नियम २२५ लागू भएको मितिबाट अमान्य र बदर घोषित गरी निवेदकका हकमा एम.ए. दोस्रो वर्षको परीक्षामा सामेल हुन नदिने र सामेल भए पनि परीक्षाफल रद्द गर्ने सम्भावना भएकाले सो नगर्नु, नगराउनु भनी प्रतिषेध लगायत अन्य आदेश जारी हुनुपर्ने हो, होइन?

६. पहिलो प्रश्नका सम्बन्धमा हेर्दा, निवेदकहरू शिवप्रसाद कोइराला र सञ्जय अधिकारी आफूहरू त्रिभुवन विश्वविद्यालयको कानून संकायतर्फ स्नातक तहमा वि.सं. २०६७ सालमा भर्ना भई वि.सं. २०६९ सालमा तृतीय वर्षको परीक्षा उत्तीर्ण गरी नेपाल कानून व्यवसायी परिषद्द्वारा सञ्चालित परीक्षा समेतमा उत्तीर्ण भई अधिवक्ताको प्रमाणपत्र प्राप्त गरेकोमा निवेदकहरूमध्ये शिवप्रसाद कोइराला वि.सं. २०६८ सालमा अर्थशास्त्रमा स्नातकोत्तर तहमा पाटन संयुक्त क्याम्पसमा र सञ्जय अधिकारी वि.सं. २०६८ सालमै समाजशास्त्र र मानवशास्त्रमा स्नातकोत्तर तहमा रत्न राज्यलक्ष्मी क्याम्पसमा भर्ना भई अध्ययनरत भन्ने देखिन्छ। यस अवस्थामा निवेदन दर्ता गर्दाका बखत निवेदकहरू कानून संकायतर्फको एल.एल.बी. तहमा भर्ना भई सो सम्बन्धी अध्ययन पूरा गरिसकेको र सोही एल.एल.बी.कै अध्ययनका क्रममा सोभन्दा फरक संकाय र माथिल्लो तह अर्थात् अर्थशास्त्र र समाजशास्त्र एवम् मानवशास्त्रको स्नातकोत्तर तहमा भर्ना भई अध्ययन गरिरहेको भन्ने समेत देखिन्छ।
७. निवेदकहरूले अध्ययन गरिरहेको अलग-अलग शैक्षिक उपाधि हासिल गर्नका लागि विश्वविद्यालयमा भर्ना भई परीक्षामा सामेल हुन त्रिभुवन विश्वविद्यालय सङ्गठन तथा शैक्षिक प्रशासन सम्बन्धी नियम, २०५० को नियम २२५ ले प्रत्यक्षतः रोक

लगाएको वा अध्ययनमा समावेश हुन बाधा पुऱ्याएको भन्ने देखिँदैन। यद्यपि, आफूहरू स्नातक र स्नातकोत्तर तहको अलग-अलग परीक्षामा समावेश भएकोमा सो विषयले कुनै बाधा नपुऱ्याई स्नातकोत्तर तहमा भएको दुई वर्षे शैक्षिक अवधिलाई नियम २२५ ले "कुनै विद्यार्थीले एकै वर्षमा तह पार गर्ने गरी दुई वटा वार्षिक परीक्षा दिन पाउने छैन। यसरी दुईवटा परीक्षा दिएको प्रमाणित भएमा पछिल्लो परीक्षाको परीक्षाफल रद्द गरिने छ" भन्ने व्यवस्था राखेकोले एकै वर्ष दुई वर्षको परीक्षा दिन नपाएको हुँदा उक्त व्यवस्था तत्कालीन नेपालको अन्तरिम संविधान, २०६३ को धारा १३ को समानताको हक र धारा १८ को रोजगारी सम्बन्धी हक प्रतिकूल भएको भन्ने निवेदन दावी देखिन्छ।

८. प्रस्तुत निवेदन दावी हेर्दा, परीक्षा दिन पाउने व्यवस्था सम्बन्धी त्रिभुवन विश्वविद्यालयको उक्त व्यवस्थाले "एउटै तहमा एकै वर्षमा तह पार गर्ने गरी परीक्षा दिन पाइने छैन" भन्नेसम्मको व्यवस्था भएको; तर, भिन्नाभिन्नै तहमा अध्ययनरत विद्यार्थीलाई त्यस्तो भिन्ना-भिन्नै तहको परीक्षा एकै वर्षमा दिन र तह पार गर्न बाधा पुऱ्याएको देखिँदैन। निवेदकहरूले एम.ए. र एल.एल.बी.मा भर्ना भएको भन्ने निवेदनमा उल्लेख गरी निवेदन दिएको सन्दर्भमा नियम २२५ ले ती दुवै तहमा एकै वर्ष तह पार गर्ने गरी परीक्षा दिन बन्देज लगाएको नभई "एकै वर्षमा एकै तह पार गर्ने गरी दुईवटा वार्षिक परीक्षा दिन नपाउने गरी निवेदकलाई स्नातक वा स्नातकोत्तर तहको अलग-अलग संकायको शैक्षिक उपाधि एकै वर्ष प्राप्त हुन सक्ने गरी परीक्षार्थी हुन रोक लगाएको सम्म देखिन्छ। उल्लिखित व्यवस्थाले कुनै व्यक्ति एम.ए. को दुई वर्षे परीक्षामा भर्ना भयो भने उसले दुई वर्षको वार्षिक परीक्षा दुई अलग-अलग वर्षमा नै दिनुपर्ने गरी व्यवस्था गरिएको छ; जस्तै: अघिल्लो वर्ष प्रथम वर्षको मात्र परीक्षा दिन पाउने भयो र अर्को वर्ष मात्र द्वितीय वर्षको परीक्षा दिन पाउने भयो। तर, ती दुवै वर्षमा अर्को पनि एम.ए. को कुनै विषयमा उपाधि प्राप्त गर्ने गरी सँगसँगै परीक्षा दिन्छु भन्यो भने त्यसमा रोक लाग्न सक्ने भयो, जसबाट एकै तहको एकभन्दा बढी उपाधि एकै वर्ष प्राप्त नहुने भयो।
९. सामान्यतः शैक्षिक उपाधि प्राप्त गर्ने सम्बन्धमा कुनै निश्चित वर्षमा समान तहमा एउटा शैक्षिक उपाधि मात्र प्राप्त हुने गरी Academic Degree को गुणस्तर, मर्यादा र मान्यता कायम राख्न विश्वविद्यालयले स्वायत्त विधायिकी नियमनकारी व्यवस्था राखेको कार्य स्वीकार्य नै मान्नुपर्ने हुन्छ। फरक-फरक तह रहेमा परीक्षार्थी भर्ना

हुने, परीक्षा दिने र उपाधि प्राप्त गर्ने वर्ष समेत एकै हुन सक्ने कुरालाई प्रतिबन्ध लाग्ने गरी रोकेको समेत नदेखिई एउटा तहको उपाधि एक वर्षमा एउटा मात्र हुने र सो भन्दा बढी नहुने भनी राखेको प्रावधानले प्रत्यक्षतः निवेदककै अवस्थामा समेत असर पुऱ्याएको देखिँदैन। आफूहरू एल.एल.बी. र एम.ए. तहको विद्यार्थी भएको भनी दायर गरेको प्रस्तुत रिट निवेदनमा निवेदकहरू एकै तहको परीक्षार्थी नभई भिन्ना-भिन्नै तहको परीक्षार्थी भएको हुँदा निवेदकहरूले शैक्षिक तह पार गर्ने वर्ष एकै वर्ष भएको अवस्थामा पनि त्रिभुवन विश्वविद्यालय सङ्गठन तथा शैक्षिक प्रशासन सम्बन्धी नियम, २०५० को नियम २२५ ले निवेदकहरूलाई एकै वर्ष शैक्षिक उपाधि प्राप्त गर्न रोक लगाएको अवस्था नरहेको भन्ने विपक्षी त्रिभुवन विश्वविद्यालय समेतबाट प्राप्त लिखित बहसनोटबाट देखिन्छ। प्रस्तुत निवेदनमा निवेदक एल.एल.बी. र एम.ए.को विद्यार्थी भएको र यी दुवै तह पार गर्दा परीक्षाको तालिका वा अन्य जुनसुकै कारणले पनि शैक्षिक उपाधि लिने वर्ष कुनै एकै वर्ष भएमा निजले दुईमध्ये एक गुमाउनुपर्ने भन्ने दाबी लिएको देखिन्छ; जुन नियम २२५ को आशय होइन। निवेदकको अवस्थामा यदि निवेदकले एल.एल.बी. र एम.ए. को परीक्षा दिई ती दुवै परीक्षाको नतिजाबाट एकै वर्ष दुवै उपाधि प्राप्त गर्न सक्ने अवस्था भई ट्रान्सक्रिप्ट (Transcript) प्राप्त गर्ने भएमा उक्त नियम २२५ ले निवेदकहरूका हकमा कुनै बाधा उत्पन्न नगर्ने भन्ने समेत विपक्षी त्रिभुवन विश्वविद्यालय समेतबाट प्राप्त बहसनोटमा उल्लेख भएको छ। यसरी अलग-अलग तहमा परीक्षामा सामेल भई परीक्षा दिएर उत्तीर्ण हुँदा एकै वर्षमा पनि प्राप्त हुन सक्ने देखिँदा त्रिभुवन विश्वविद्यालय सङ्गठन तथा शैक्षिक प्रशासन सम्बन्धी नियम, २०५० को नियम २२५ को व्यवस्था संविधानद्वारा प्रदत्त समानताको हक र रोजगारी सम्बन्धी हकसँग समेत बाझिएको भन्ने निवेदन दावीसँग सहमत हुन सकिएन।

१०. अब दोस्रो प्रश्नतर्फ विचार गर्दा, त्रिभुवन विश्वविद्यालय सङ्गठन तथा शैक्षिक प्रशासन सम्बन्धी नियम, २०५० को नियम २२५ ले "कुनै विद्यार्थीले एकै वर्षमा तह पार गर्ने गरी दुईवटा वार्षिक परीक्षा दिन पाउने छैन। यसरी दुईवटा परीक्षा दिएको प्रमाणित भएमा पछिल्लो परीक्षाको परीक्षाफल रद्द गरिनेछ" भन्ने व्यवस्थाले एकै वर्ष एकभन्दा बढी एकै तहको परीक्षा दिई तह पार गर्न नपाउने गरी रोक लगाएको सम्म भई निवेदकको माग सम्बोधन भइरहेको र उक्त नियमले निवेदकको अवस्थामा कुनै बाधा नपुऱ्याएको हुँदा त्रिभुवन विश्वविद्यालय सङ्गठन तथा शैक्षिक

प्रशासन सम्बन्धी नियम, २०५० को नियम २२५ लाई असंवैधानिक घोषित गरी प्रतिषेध लगायतका आदेश जारी गरी पाउँ भन्ने निवेदन दावी पुग्न सक्दैन। प्रस्तुत रिट निवेदन खारेज हुने ठहर्छ। प्रस्तुत रिट निवेदनको दायरीको लगत कट्टा गरी मिसिल नियमानुसार बुझाई दिनु।

(प्रधान न्यायाधीश)

उपरोक्त रायमा हामी सहमत छौं।

(न्यायाधीश)

(न्यायाधीश)

(न्यायाधीश)

(न्यायाधीश)

इजलास अधिकृत: सरोजराज रेग्मी

इति सम्बत् २०७४ साल माघ महिना १२ गते रोज ६ शुभम्..... ।